

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 105/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Burocim, Za šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S 144/2014 zo 6. mája 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 11 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 S 144/2014 zo 6. mája 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je vlastníčkou poľnohospodárskej pôdy, ktorá je poľovným pozemkom a čiastočne patrí aj do poľovného revíru Jamník na základe rozhodnutia bývalého Lesného úradu Spišská Nová Ves z 2. augusta 1993. Ako vlastníčka na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov vyjadrila 2. mája 2013 svoj záujem postúpiť užívanie tohto revíru na Poľovnícku organizáciu ■■■ so sídlom v ■■■ (ďalej len „poľovnícka organizácia ■■■“), s ktorou splnomocnení zástupcovia vlastníkov podpísali 1. januára 2014 „zmluvu o postúpení užívania spoločného poľovného revíru ■■■ na budúceho užívateľa Poľovnícku organizáciu ■■■“. Táto zmluva bola predložená na registráciu Okresnému úradu Spišská Nová Ves, pozemkovému a lesnému odboru (ďalej len „okresný úrad“), kde je v súčasnosti vedúci odboru bývalý predseda spoločného poľovného revíru ■■■, ktorý je aj žalobcom na Okresnom súde Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 348/2013 „vo veci plnenia zákonnej podmienky pre zaevidovanie predmetnej zmluvy v súlade s § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve“. Okresný úrad 20. januára 2014 vydal oznámenie č. OU-SN-PLO-2014/00065, v ktorom uviedol, že „Nakoľko vo veci otázky plnenia zákonnej podmienky pre zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru v súlade s § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení... koná Okresný súd v Spišskej Novej Vsi, do právoplatnosti rozsudku v predmetnej veci nie je možné pokračovať vo veci zaevidovania Zmluvy o užívaní poľovného revíru ■■■ zo dňa 01.01.2014“. Na základe podnetu splnomocneného zástupcu vlastníkov Okresná prokuratúra Spišská Nová Ves (ďalej len „okresná prokuratúra“) podala 11. decembra 2014 proti okresnému úradu na krajskom súde návrh podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorým sa domáhala uloženia povinnosti okresnému úradu, aby konal a rozhodol vo veci žiadosti poľovníckej organizácie ■■■ o zaevidovanie zmluvy o užívanie poľovného revíru ■■■.

3. Krajský súd o návrhu okresnej prokuratúry proti okresnému úradu v konaní o nečinnosti orgánu verejnej správy rozhodol napadnutým uznesením tak, že návrh okresnej prokuratúry zamietol.

4. Sťažovateľka v sťažnosti poukazuje na skutkové okolnosti prípadu a nesúhlasí so závermi krajského súdu, ktorými podľa nej zjavne neprimerane zasiahol do jej označených práv ako vlastníka poľovných pozemkov, obmedzil jej vlastnícke právo a „vytvoril priestor pre vlastnú svojvôľu na rozhodnutie o užívatel'ovi poľovného revíru, ktorý revír už viac ako rok užíva a prisvojuje si celý finančný prospech z jeho užívania...“.

5. Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti tiež uviedla:

„Krajský súd v Košiciach rozhodoval o nečinnosti správneho orgánu, pričom vyhodnotil postup správneho orgánu za súladný so zákonom. Krajský súd konal na základe podanej žaloby okresnej prokurátorky, ktorá plnila svoju zákonnú povinnosť orgánu ochrany práv, keďže postup správneho orgánu vyhodnotila ako nečinnosť. Sťažovateľka nebola účastníkom tohto konania, avšak okresná prokurátorka podala žalobu aj v jeho záujme a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sa bezprostredne dotýka vlastníckeho práva sťažovateľky. Sťažovateľka má za to, že keďže okresná prokuratúra vyhovela podnetu zvoleného zástupcu na namietanú nečinnosť správneho orgánu, avšak následne všeobecný súd vyhodnotil postup správneho orgánu za súladný so zákonom, efektívnu ochranu práv sťažovateľke môže poskytnúť len Ústavný súd SR, nakoľko orgán ochrany práva nie je príslušný na podanie ústavnej sťažnosti.“

6. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Práva sťažovateľky [REDAKOVANÉ] zaručené podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/144/2014 zo dňa 6.5.2015 porušené boli.

2. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/144/2014 zo dňa 6. 5. 2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľke priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jána Burociho... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha, aby ústavný súd vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu boli porušené jej základné práva podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 11 a čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu.

10. Ústavný súd zo sťažnosti zistil, že účastníkom konania v tejto právnej veci, ktorú napáda sťažovateľka, je okresná prokuratúra ako navrhovateľ, ktorý podal návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy, a odporcom je okresný úrad. Krajský súd návrh navrhovateľa zamietol a právo na náhradu trov konania mu nepriznal.

11. Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Podľa § 244 ods. 3 prvej vety OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

12. Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že v konaní podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku správne súdy preskúmajú nielen rozhodnutia vydané v správnom konaní, ale aj iné ako v správnom konaní vydané rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 3 OSP), pričom pri súdnom prieskume postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy vydaného nie v správnom konaní je účastníkom takéhoto súdneho konania iba žalobca a žalovaný (§ 250 ods. 1 prvá veta OSP) bez možnosti vstupu do tohto konania ďalších osôb, čo je aj prípad sťažovateľky, pretože krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na strane 7 uviedol, že „*Podľa ods. 2 písm. c) citovaného zákonného ustanovenia (ide o § 79 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pozn.) všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13*“.

13. Sťažovateľka ako fyzická osoba nebola teda v danej veci automaticky účastníkom napadnutého konania o nečinnosť a svojho účasti sa v tomto konaní ani nedomáhala (uvedené vyplýva aj z obsahu jej sťažnosti), preto nemohlo v tomto súdnom konaní dôjsť ani k porušeniu jej základných práv a slobôd. Napadnuté uznesenie ani priamo nevstupuje do jej práv a právom chránených záujmov súvisiacich s výkonom práva poľovníctva, resp. jej právom vlastniť majetok, pretože na to má dať konečnú odpoveď iba výsledok prebiehajúceho konania na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 348/2013, ktoré však nie je ešte právoplatne skončené.

14. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd nepochybne zistil, že sťažovateľka nemala v konaní pred krajským súdom, výsledkom ktorého je napadnuté uznesenie, postavenie účastníka konania, a teda nie je oprávnenou osobou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 113/02, I. ÚS 343/09, II. ÚS 245/2011).

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2016